

OŚWITNAĆ (4) *vb pf*

oświtnać (4), [**oświetnać**].

o jasne; oświetnać z tekstu nie oznaczającego é.

fut 3 sg oświtnie (1). ◇ *praet* 3 sg [m oświtł, oświetnął. f oświetnęła.] n oświtło (1). ◇ 3 pl subst oświtnęły (1). ◇ *con* 3 sg m by oświtnął (1). ◇ [*part praet act* oświtnąwszy.]

Sł stp, *Cn* notuje, *Linde XVII – XVIII w.*

1. *Zaświtać, rozednieć; elucere Vulg, Cn; lucescere Mymer¹; dilulescere, diluculare, illulescere Cn* (3) : *Lucescit. Es wirt liecht. Ofwytło. Diescit. Mymer¹ 13; Antelucanum tempus Czás przede dniem niżli oświtnie. Mącz 198a; [oświtnąwszy dobrze, i widząc się być bezpiecznym, szedłem nazad do Sigli DiarPeregr 34; zdało mu się rano widzenie, już na dniu jako oświtło, że do niego człowiek w białym odzieniu przyszedł KromHist 39].*

Fraza: »dzień oświt(ną)ł (a. [oświetnie])« [szyk zmienny] (1): ażby dzień oświtnął [donec dies elucescat]/ á iutrenká weřłá w łercách wálznych. WujNT 2.Petr 1/19; [Ieřzće dzień nieoświtł/ á oná w oczách łtánełá Wolufyánowych SkarŻyw 534; áže oświethnie dzień/ á iutrenká oświeci łie w łercach wálznych [2.Petr 1/19]. GilPos 258v].

W przen (1) : *WujNT 2.Petr 1/19; [Gdyż ciemność błędow przeminęłá/ á ná iey mieyłce nam zbáwienna Bołka łwiátłóść oświetnęłá GilPos [1]].*

[*Przen: Objawić się: przetoż Pan gdy przyłzeł á oświetnął w vbořtwie [...]/ nie przyłeli go/ ále wzgádzili [!]. GilPos 242.*]

2. *Zajaśnieć, rozkwitnąć* (1) : *Acz ty pańłtwa od dawna łłyneły: Włzakże ninié prawie oświtnęły: Zá chwalebným/ mądrim ie^{go} zachowaním KlerPow 4.*

Synonim: 1. odnieć.

Formacje współrdzenne cf ŚWITAC.

Cf OŚWITŁY